

ANH HÙNG VÔ DANH

ĐẶNG PHƯƠNG

(Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy)

Họ là những anh hùng không tên tuổi
Sống âm thầm trong bóng tối mông mênh
Không bao giờ được hưởng ánh vinh quang
Nhưng can đảm và tận tình giúp nước

Họ là kẻ từ nghìn muôn thuở trước
Đã phá rừng xê núi lấp đồng sâu
Và làm cho những đất cát hoang vu
Biến thành những dải sơn hà gấm vóc

Họ là kẻ không nài đường hiểm hóc
Không ngại xa hăng hái vượt trùng sơn
Để âm thầm chuẩn bị giữa cô đơn
Cuộc Nam tiến mở giang sơn lớn rộng

Họ là kẻ khi quê hương chuyển động
Dưới gót giày của những kẻ xâm lăng
Đã xông vào khói lửa, quyết liều thân
Để bảo vệ Tự do cho Tổ Quốc

Trong chiến đấu không nài muôn khó nhọc
Cười hiểm nguy, bất chấp nổi gian nan
Người thất cơ đành thịt nát xương tan
Những kẻ sống, lòng son không biến chuyển

Và đến lúc nước nhà vui, thoát hiểm
Quyết khước từ lợi lộc với vinh hoa
Họ buông gươm quay lại chốn quê nhà
Để sống lại cuộc đời trong bóng tối

Họ là kẻ anh hùng không tên tuổi
Trong loạn ly, như giữa lúc thanh bình
Bên một lòng dũng cảm, chí hy sinh
Dâng đất nước cả cuộc đời trong sạch

Tuy công nghiệp không ghi trong sử sách
Tuy bảng vàng bia đá chẳng đề tên
Tuy mờ hoang xiêu lạc dưới trời quên
Không ai đến khẩn nguyện dâng lễ vật

Nhưng máu họ đã len vào mạch đất
Thịt cùng xương trộn lẫn với non sông
Và anh hồn chung với trình trung
Đã hòa hợp làm linh hồn giống Việt

UNSUNG HEROES

English version by NGUYỄN HỮU LÝ

*They were the heroes without their great name
Who lived silently by themselves in the immense dark
They have never enjoyed any glorious luster
But their courage and dedication served whole-heartedly the country*

*Since time immemorial
They have devastated forests, cut mountains, and filled up deep fields
And have changed the areas of desolate and waste ground into stretches of a beautiful country
They were those who have never minded the rugged and inaccessible ways*

*They enthusiastically crossed rolling mountains
Without flinching from the far distance
They prepared silently all by their lonesome
For a Southern march extending largely the territory*

*They were those who, on their nation's agitation
Under the heels of invaders,
Braved fine and sword at their own determinative risk of life
In defending their Fatherland for Freedom*

*In combat, they have never minded myriads of strenuousness
In defiance of danger, with disregard of hardship
The down-and-out had no choice but to suffer from crushed flesh and smashed bones
Whereas the survivors whose loyalty was unshakeable*

*And when the nation felt cheerful in getting out of dangers
They refused firmly gains and honors
They let down their swords and turned back their homeland
To revive their old existence in darkness*

*They were the heroes without their great name
In troubled times as well as in the very middle of peaceful periods
Persevering in valiancy and sacrifice that ran high in their heart
They dedicated their whole clean life to the country*

*Although their distinguished services have not recorded on books of history
Although their honored names have not inscribed on a stone stele
Although their deserted tombs have been lost under the forgetful heaven
Nobody came there to kowtow and pray, and dedicate offerings*

*Their blood has infiltrated into the underground spring
Their flesh and bones were mixing up with the home country
And their hallowed spirit plus their loyalty
Have been in harmony to form the Vietnamese race's soul*

KBC4100 HTD